

Suplimentul REALITĂȚII

ilustrate

Concursul de frumusețe al revistei „Realitatea Ilustrată“

Publicăm în altă parte a revistei fotografiile celor cari alcătuiesc juriul central al concursului de frumusețe. Aceste persoane sunt: președinte: d. prof. Tzigara-Samurcaș; membrii: d-nii Liviu Rebreanu, Al. Mavrodî, Fr. Stork, N. Bazarlia și d-nele Alex. Cantacuzino și Maria Giurgea; secretar: d. Nic. Constantin.

Acest juriu intrunît la începutul acestei săptămâni, după ce constată că revista „Realitatea Ilustrată“ a luat dânsa cea dintâi inițiativa unui concurs pentru alegerea celei mai frumoase femei din România, și a anunțat, încă de la începutul lui Noembrie, atât prin revistă cât și prin ziarele „Adevărul“ și „Dimineața“ că fixează pentru cea care va reuși un premiu de 50.000 lei, sau eventuala trimitere la un concurs internațional, stabilește următoarele condițiuni:

„Candidatele vor trebui să aibe vârsta între 16—25 ani, să n'aibe nici un defect fizic, să fie nemăritate și să se bucure de o reputație bună în societate.

Este absolut indiferentă situația materială și starea socială a candidatelor.

Cine va dori să participe la concurs, va trimite pe adresa revistei „Realitatea Ilustrată“ București, str. Sărindar 12, câte trei fotografii luate în felul următor: una de față, alta de profil, și cea de a treia siluetă în tricou sau costum de plajă.

Fotografiile vor fi însoțite de următoarele date: Numele și pronumele candidatei (pseudonime nu se admit), vârsta, înălțimea, talia și greutatea. Se va indica adresa exactă. Aceste date trebuie să fie perfect precise și juriul garantează discreție absolută.

Termenul ultim pentru primirea fotografiilor, se fixează la 31 Ianuarie 1929.

Odată primite, fotografiile vor fi triate și candidatele care îndeplinesc condițiunile de mai sus, vor fi eventual invitate să se prezinte personal în fața unor comisiuni județene.

Comisiunile județene vor alege pe cea mai frumoasă femeie din regiunea respectivă. Juriul central va alege apoi pe cele mai frumoase din cele 9 regiuni ale țării, și apoi pe cea mai frumoasă din România.

Toate aceste hotărâri ale juriului, au fost consemnate într'un proces-verbal și astfel, cu începere de astăzi, concursul nostru este deschis.

Candidatele să trimită la redacția noastră, imediat, fotografiile, întrucât termenul de alegere este ziua de 31 Ianuarie 1929.

Insistăm asupra faptului că alegerea pe baza fotografiilor este numai o alegere preliminară, alegerea definitivă urmând a se face prin prezentarea candidatelor care îndeplinesc condițiunile cerute și care vor fi invitate, în fața comisiunilor județene sau a juriului central.

Fotografiile, care ni se vor trimite, trebuiesc să fie de dată recentă și să nu fie retușate. Deasemenea candidatele să se fotografieze nefardate. Dacă eventual o candidată e lipsită de mijloace și nu-și poate face singură fotografiile, să ne trimită o fotografie de orice fel și, dacă vom găsi că este corespunzătoare, noi vom dispune efectuarea celorlalte, prin fotografatul nostru.

„Realitatea Ilustrată“ va publica eventual fotografiile trimise (numai pe cele de față sau profil și nu pe cele în tricou care se restituie trimțătoarelor) și va institui concursuri de alegere între cititori.

Suntem încredințați că acest concurs al nostru, în felul cum este organizat, va avea cel mai deplin succes.

mai importante din timpul săptămânei, nu ne vom opri atât asupra rezultatului alegerilor, — semnificative și ele, — cât asupra împrejurărilor în care alegătorii și-au exprimat voința. Aceste împrejurări sunt mult mai importante și mai semnificative.

Votul universal înseamnă pentru cetățean un drept și-o datorie. Se impune deci ca votul universal să nu fie stirbit de nici o dispoziție guvernamentală. Altminteri se întinde și mai mult acel spirit de indiferentism politic profund dăunător intereselor generale.

Văzând că, în exercitarea votului universal, întâmpină dificultăți, și că rezultatul votului este falsificat, cetățeanul se lasă păgubaș.

El își spune: Apoi și dacă votez și dacă nu, e tot un drac, — de ce să-mi mai pierd timpul și să-mi pun pielea la saramură?

Felul cum au decurs acum alegerile, — și rezultatul lor, — sunt însă de natură să întărească încrederea cetățeanului în rostul său politic. Și acesta e un mare câștig pentru interesele țării întregi.

*

Ziua de 10 Decembrie a fost sărbătorită de studenți într'o ordine care îndreptățește speranța că, în sfârșit, s'a pus capăt unei stări de lucruri vătămătoare culturii românești. În decursul a șase ani de zile s'au produs fapte dăunătoare.

O mare parte din rândurile tinerețului universitar fusese abătută dela adevăratele sale rosturi.

Nu vom stăruii asupra faptelor din trecut și nu vom căuta să stabilim răspunderile. Consemnăm, însă, cu bucurie faptul că aceste stări de lucruri i s'a pus capăt și că în Universități este și va fi liniște.

*

Dar iată-ne în săptămâna Crăciunului. Strălucesc vitrinele încărcate cu lucruri foarte frumoase și foarte scumpe.

În atmosferă plutește însă o adiere de îngrijorare. E criză. E sărăcie. În multe căminuri neliniștea și-a făcut cuib.

Să ne gândim la ei, la cei cari suferă, în aceste zile, — și să căutăm, în măsura mijloacelor noastre, să le alinăm durerea!

Buletinul săptămânal

Săptămâna alegerilor s'a încheiat în liniște, frumos, occidental. Pentru prima oară, după atâta amar de vreme, înregistrăm fenomenul unei campanii electorale și al unor alegeri în decursul cărora nu s'au mai manifestat silnicia și fraudă.

Alegerile s'au încheiat în liniște, fără să fie nevoie de măsuri de ordine excepționale, dovedindu-se încă odată cumințenia politică a unui popor care are simțul ordinii și al legalității.

Fixând în buletinul acesta faptele

Cum să ne păstrăm frumusețea

Dece îmbătrânim?—Rețete pentru frumusețe

TERAPEUTICA sau arta de-a le-
cui care odinioară se ocupa
numai cu vindecarea boalelor, și-a
adăugat azi câteva colaboratoare în
știința de-a preveni boalele, în hi-
giena, cultura fizică, fără a căror
cunoștință, nici o frumusețe nu poate
exista.

În privința aceasta, marele higie-
nist francez dr. Victor Panchet ca
și renumitul nostru compatriot dr.
Frumușcanu din Paris se întreabă:

— „Vare putem întârzia după vo-
intă clipa fatală a scadenței? Putem
rămâne mai multă vreme tineri?”

Amândoi răspund în chip afirmativ
și odată cu alți higieniști, ca dr.
Guclpa, Mono ne atrage atenția că
noi înșine grăbim sosirea clipelor
grele când picioarele au uitat de
vechia sprinteneală și obrajii ni se
încrețesc.

— „Treii mari cauze despre care
nu prea ne turburăm, provoacă cu
mult mai de vreme urăcioasa bătră-
nețe”, ne spun toți acești savanți.

Acestea sunt: alimentația greșită,
intoxicația prin viața sedentară și
lipsa de respirație.

Marele Sen ca, ilustrul filosof ale
cărui sfaturi displic au epicuriștilor
Romei, spunea totdeauna:

— „Omul e un animal care își
sapă groapa cu dinții”.

Ceiace înseamnă că toți gurmanzii,
toate frumoasele, ce nu pot trăi fără
vânături, mâncări copioase, prăjituri
și vinuri, își îngroașe sângele cu otră-
vuri, grăbesc artrismul, guta, bo-
lile de rinichi, toată avangarda fi-
delă a bătrâneții.

Deci, în primul rând, pentru a fi
tineri, trebuie să fim sobri.

D-rul Mono, pe care l-am cunoscut
personal la Paris și ale cărui labora-
toare sunt renumite, a împlinit anul
acesta 65 de primăveri.

Ei bine, el nu are de la această
vârstă destul de înaintată, decât pă-
rul de un argintiu frumos.

Fața trandafirie, mersul suplu,
capul sus, ochii strălucitori, d-rul
Mono nu a mâncat toată viața lui
decât legume proaspete (conservele
sunt o adevărată otrăvă) și fructe;
nu a băut decât apă sau vin fierț cu
prune uscate și apoi răcit.

Dar pe lângă acest regim, din care
nu a ieșit o zi, marele higienist a
mai făcut zilnic exerciții de respi-
rație, a umblat mult pe jos și s'a
ferit ca de moarte, de constipație.
Constipația mai cu seamă, iată duș-
mana năpăcată a frumuseții. Gra-
ție ei, adio tenuri frumoase, adio pie-
liță netedă.

Coșurile, bubulitele sunt cortegiul
obișnuit al tuturor celor ce suferă
de constipație. Pentru a o combate
cu succes și pentru todeauna, voi
da cititoarelor mele un sfat, pe care
mi l'a contiat marea noastră aristă
Maria Giurgea al cărei ten ar putea
rivaliza și astăzi cu al unuia tineru.

Iată-l:

Dimineața când vă sculați, beți un
pahar mare de apă curată ca să
vă spălați intestinale, apoi peste o
fumătate de oră mâncați 4—10 prune
vierte. La 10, aște 5—6 prune, după

masă prune, la 4 după amiază și
seara la culcare la fel. Cu asta, adio
constipație, adio ten urât.

Dar să revenim la cauzele aducă-
toare de bătrânețe.

A doua, după cum am spus,
este lipsa de bună respirație. De
multe ori, auzim pe cineva spunând
cu satisfacție:

— „Ahl azi am luat aer, m'am
plimbat la șosea!”...

Cum s'a plimbat nu ne spune, dar
noi ne închipuim că în trăsură,
mașină, sau taclicos pe jos. Ei bine,
o să vă surprindă, dar eu am să
vă spun că asta nu înseamnă a lua
aer. Pentru ca s'o faceți, porniți fru-
mușel pe jos și odată ajunși la șosea
la rondul al doilea, începeți exerci-
țiile de respirație și iată cum:

Căutați a vă ține răsufllarea cât
puteți de mult; apoi dați încet dru-
mul aerului ținut în plămâni. Aspi-
rați apoi mult și profund și iar pă-
strați a rul mult timp.

Faceți asta de 10—20 ori, apoi
plimbați-vă cu pasul iute și gura în-
chisă.

După mai multe zile de asemenea
exerciții, veți rămâne uimite, de co-
loritul fraged al tenului și străluci-
rea ochilor dv.

Cu plimbarea pe jos, buna respi-
rație și alimentația cu legume și
fructe, ați îndepărtat bătrâneța cu
foarte mulți ani.

Dar nu numai plămâni dv. trebuie
să respire bine pentru a fi mereu
tinere și frumoase, ci toți porii cor-
pului prin băi, dușuri, fricțiuni zil-
nice.

Un punct principal în buna stare
generală este și buna dispoziție. Iar
dacă foarte rar se pot găsi spirite
sănatoase în corpuri bolnave, tot ast-
fel un suflet bolnav, o dispoziție rea,
un caracter închis, nu pot locui în-
tr'un corp frumos.

Venus niciodată nu a fost rea și
Junona cea geloasă; incontestabil că
suferea de o digestie n regulată. De-
aceea ne este înfățișată cu fața con-
gestionată și privirea furioasă.

Fiți deci bune, fiți calme și îngă-
duitoare, dragi cititoare dacă voiți a
rămâne mereu tinere și frumoase.
Nu vă prăpădiți cu firea pentru orice
fleac, căci în viață, toate se aran-
jează cu timpul.

O enervare dusă la paroxism, sau
o mică iritație, toarnă câteva grame
de otrăvuri în sânge și vă slutește
frumosul chip.

În această privință, autosugestia
intințulată azi metoda lui Zoué e pe
drept cuvânt la modă.

Pe dată deci, ce simțiți că sunteți
gata a vă supăra, spuneți în gând
de mai multe ori:

„Sunt calmă, vreau să fiu calmă!”
și ca prin miracole, vă veți convinge
că nu aveți motive prea serioase,
să vă faceți sânge rău.

Dacă soțul întârzie, dacă rochia
prietenii vi se pare mai frumoasă ca
a dv., așteptați în primul caz să
vă dea explicațiile întârzierii și în
al doilea caz fiți nepăsătoare, sură-
zătoare și aceasta vă va mări frăge-
zimea chipului făcându-vă mai fru-

moasă cu o rochie simplă, ca amica,
în somptuoasa-i toaletă. LAURA

Poșta mea.

ADIA. În privința pudrei vă re-
comand pudra lui „Guerlain” care
ca și parfumurile lui, e ideală. Cât
despre creme, mi se spune mult bine
de crema „Secret de Lily” pe care
și eu am întrebuințat-o cu succes.
Se află la toate magazinele și costă
100 de lei borcănașul.

CORALIE G. — Pentru înfrăgezi-
rea tenului, recomand aplicațiile de
cataplasme de făină de mazăre, foar-
te calde, sub o mască de cauciuc.
Să ținți un sfert de oră pe obraz,
apoi când le scoateți, plimbați o bu-
cătică de ghiță pe față, până nu
mai puteți suporta răceala ei. Com-
pletați cu aspersiuni sau vaporizări
de apă foarte rece.

Pentru toate celelalte cititoare ale
„Realității”, ce au nevoie de indru-
mări, fie în chestiuni de modă, toa-
letă, eleganță, etc., le stau la dis-
poziție răspunzând cu plăcere la în-
trebări.

**BUZE
PREA
ROȘII!**

Femeia inteligentă întrebuințează
Rouge-ul „VIOLET” pentru că e sim-
gurul ruj suficient de pur și fin în
măsură de a scoate în evidență ex-
presia naturală a buzelor și a le
face și mai frumoase. Pentru tenul
ei se servește de un strat de ROUGE
„VIOLET” și pe urmă de PUDRA
„AMBRE ROYAL”. — cea mai deli-
cată dintre pudrele pentru obraz.
Aceste două specialități ale casei
VIOLET sunt tot ceea ce fi este ab-
solut necesar pentru ca să pară cu-
ceritoare tuturor celor ce o privesc.
Tubul de Rouge VIOLET Lei 130.—
Rezerve Lei 60.—
Pudra AMBRE ROYAL Lei 175.—
cutia maro.

Se găsesc pretutindeni și la PAR-
FUMERIA ELITEI, București, calea
Victoriei No. 39.

VIOLETT
29, Boul. des Italiens, PARIS

Superstiții

Indrăgostiții și artiștii sunt cu deosebi ire susceptibili sup rstițiilor.

Mă găseam, într-o zi, la unul din amicii mei, pictor, care făcea portretul unei cântărețe cunoscută. Deodată modelul scoase un țipăt și părăsi poza. Tot vorbind, întorse-m din întâmplare un scaun.

Cât încercai s'o conving de prostia acestei superstiții, ea nu înceta să spuie că nenorocirea plana d'asupra noastră. Și într'adevăr pictorul îi făcu părul albastru.

În ultimul timp, se juca la un teatru din Paris, „Pygmalion” de Bernard Shaw. În actul întâi, regisrul, dintr'o lăudabilă grijă a adevărului, făcea să cadă pe scenă o ploaie, care nu părea de loc artificială. Directorul, îngrijat de sănătatea artiștilor săi, cumpărase atâtea umbrele, câți figuranți erau. Ei bine! nici unul nu se servi de ea. Artiștii preferară să fie udați până la piele, decât să deschidă umbrelele lor pe scenă, căci se spune că nu trebuie să deschizi nici odată într'o casă una din aceste instrumente funebre.

Dar dacă umbrela aduce nenorociri, potcoava este un feluș puternic, cu condiția ca să fie legată cu o panglică roșie. A existat, mult timp, o potcoavă pusă pe o masă, la intrarea artiștilor dela Academia națională de muzică din Paris. Cântăreții trecând, atingeau fetișul ca să-și limpezească vocea. Din nenorocire, un egoist a luat acest obiect bine-făcător.

Ca să mărești calitatea bine-făcătoare a potcoavei, trebuie s'o arunci deasupra umărului stâng.

Băgați însă totdeauna de seamă, înainte de a face acest lucru, ca să nu fie nimeni în spatele d-voastră.

Dacă sunt cuvinte care aduc noroc, tot așa sunt și altele pe care nu trebuie să le pronunți, dacă ești pe scena unui teatru. Nu vorbiți nici odată de „ghinion” sau de „baftă” căci toți artiștii vor alerga să se atingă de lemn, de scaune, riscând astfel, să dărâme decorul.

Vorbiți și mai puțin de „frânghie” sau „sfoară”. Cuvintele acestea, — pe care mașiniștii le desemnează cu teribila numire „fatalul” — atrag asupra aceluia care le pronunță, o pedeapsă imediată, căci te vei vedea constrâns să înfrunți pe toți mașiniștii. La operă sunt numai 60.

Spuneți: o „știi”, chiar dacă vorbiți despre un cablu gros cât brațul unui luptător.

Aflați că-i foarte periculos să treceți sub o scară și pericolul e încă și mai mare, dacă un zugrav sau lipitor de alișe, este pe ea sus și lucrează.

Dacă îmbrăcați cămășa de-a'ndoa-selea, doamnă, ferii vă s'o întoarcă și; asta, vestește un cadou. Dacă o îmbrăcați din nou pe față, asta nu va fi spre binele d-voastră.

Nu oferiți smaralde, nici opale soției d-voastră, domnule, chiar dacă vi le cere, căci îi vor aduce nenorociri. Și apoi, cu bijuteriile, nu știți nici odată unde ajunși.

Aflați că o brățară în formă de șarpe alungă dragostea.

Un glumeț a remarcat că e un

caz cu totul periculos, când se găsește treisprezece la masă, mai ales, spunea el, când nu-i de mâncare decât pentru 12.

S'ar putea scrie un volum întreg asupra numărului 13 — fiți liniștiți, nu-l voi scrie eu! — și asupra zilei de Vineri. Asupra acestei chestiuni, păreri e sunt împărțite: Unii pr. tind că Vineri 13 este o zi norocoasă, alții că e o zi nenorocoasă. Dacă faceți clălite într'o Vineri în 13 — și asta-i un lucru recunoscut de maii oameni, — veți avea bani tot anul.

Din contră, nu vă tăiați nici odată unghiile într'o Vineri. Alară de asta, manicurele și pedicurele au pe bună dreptate, dreptul la o zi de odihnă pe săptămână.

Recomandați servitoarei d-voastră, să nu spargă paharele de cristal, căci nimic nu-i mai periculos; din contră, nu-i destăinuieți că faptul de a sparge pahare „de sticlă” aduce noroc. E mai prudent.

A mea nu mai șterge oglinzi de când a aflat că dacă o va sparge, riscă șapte ani de nenorocire!

De când Romulus a văzut corbi la stânga sa, animalele de culoarea ebului sunt considerate ca nefaste. Ferii-vă de-asemeni de pisici negre.

Am aflat de-asemena multe alte lucruri: de pildă, că nu-i bine să pui pâinea pe dos, pe masă; că e imprudent să-ți încruciezi mâinile, când doi inși și le strâng; că e criminal să aprinzi trei țigări cu acelaș chibrit. Am vrut odată, să desfid această superstiție; mi-a mers prost: mi-am ars degetele.

„Copilării!” îmi spune un amic, filozof. „Toate naivitățile acestea sunt bune pentru suflete simple, cari nu știu să observe, și să tragă concluzii. Eu, dacă vărs vinul pe fața de masă, nu-mi moi degetele acolo, ca să-mi fac o cruce pe frunte. E murdar și inutil. Eu am superstiția mea personală, bazată pe o serie de observațiuni și experiențe. Dacă privesc ceasul și arată un număr de minute fără soț, atunci trebuie să reușesc în ceea ce aveam de gând să fac. Acesta e un lucru ce l'am constatat deseori. Dacă preșul din fața scării...”

Nu-l mai ascultam. Am luat-o la fugă, descurajat.

Scriind aceste rânduri mi-am consultat ceasul; nu era nici 10 și 7 nici 10 și 8. Cum stăm cu lucrurile atunci? Dacă ceasul meu ar fi întârziat cu 30 de secunde, aș fi scris o capodoperă! Am să-l duc la ceasornicar.

Dela lume adunate

— Cum ai ajuns să câștigi atâția bani?

— Am fost asociatul unui mare bogătaş.

— El și?

— Păi, a fost simplu: el era cu avere și eu cu experiența.

— Și cum sau isprăvit lucrurile?

— Tot simplu: Treaba a mers tot așa până m'am ales eu cu averea și el cu experiența!

Profitorii

Marele humorist englez, Jerome K. Jerome, a încercat prin toate mijloacele să scape de plata impozitelor, pe marele venit ce i-l aduceau volumele sale. Dar când a văzut că legea engleză, nu scutește pe nici un cetățean dela această simpatcă obligație, s'a prezentat în fața comisiunii de impunere, care ca și la noi, vrea să scoată cât mai multe informațiuni asupra de-larantului și a veniturilor sale.

Dupe ce a declarat toate persoanele din familia sa, a arătat clar cu cifre precise, ce venit îi produc lucrările sale publicate în toate limbile civilizate, a fost întrebat de președintele comisiunii:

— „Cine mai profită dupe urma veniturilor dv.?”

— „Foarte simplu. Primăria, editorul și percepția”...

Cum se prepară rahun-el-holkoum-ul

RAHUT-HOLKOUUM UL sau rahunul obișnuit care se găsește în toate magazinele, poate fi preparat de orice gospodărie dibace, cu puțină atenție și îndemănare. Și în felul acesta să avem un produs curat, igienic, preparat și economic.

Se ia:

1000 gr. zahăr

300 gr. apă.

Se face sirop gros, se adaugă o linguriță de zeamă de lămâie, care face ca o parte din zahăr să se transforme în glucoză și astfel să împiedice cristalizarea. Se fierbe din nou și se introduce sub forma unui fir subțire, un terciu de amidon... 125 de gr. desfăcut în prealabil în puțină apă rece, așa fel ca amidonul să fie bine mușat și produsul omogen.

În contact cu siropul cald, terciul de amidon se îngroașe. Se pune iar totul la foc și se fierbe amestecând mereu; când compoziția s'a îngroșat destul, se toarnă într'un vas — presărat cu amidon, — așa fel încât pasta să aibă 4—5 centimetri grosime.

Se taie apoi în pătrate care se rostogolesc în praful de zahăr sau amidon, spre a evita lipirea.

Pastei i se poate adăoga alune, fisticuri, migdale, care se intr duc în acelaș timp cu amidonul. Puțin carmin poate fi deasemenea adăugat în această pasta spre a-i da o colorație roză mai plăcută ochilor.

Înainte ca pasta să se răcească, se parfumează cu esență de trandafir sau alte parfumerii, după voie.

Femeia în Rusia de azi

DUPA ce am sosit la Moscova, capitala sovietelor, m'am pus să studiez o zi întreagă activitatea și felul de viață al femeilor ruse. Rezultatul observațiilor mele fu uimitor. Pe când în 1917 rusoaica era sau un animal de muncă, sau un obiect de lux, după cum soțul ei era țaran sau aristocrat, astăzi dânsa formează oarecum șira spinării statului rusesc.

Abia se crăpase de ziuă și o ceată de femei, înarmate cu țărănoape și lopeți, se apucă să curețe ulițele de zăpada căzută peste noapte. Mai târziu, zări femei lipind afișe, conducând birji și taxi-uri, pe când altele se cățarau pe schelele unor clădiri în construcție, ca zidărese și ucenice. La prânz, hârtiile mele fură controlate și stampilate de către o funcționară, iar când mă aflai, cu două ceasuri mai târziu la Verkhovny Sud (Curtea de apel), avui prilejul să constat că fotoliul prezidențial era ocupat tot de o femeie, având tocmai să hotărască asupra modificării unei osânde la moarte. La urmă, un censor feminin îmi revizui cablograma ce o expediisem la miezul nopții pentru New-York.

Există în Rusia 129.000 funcționare cari ocupă posturi însemnate, cu o mare răspundere. Femeile participă până și la comitetul central executiv, autoritatea supremă legislativă în Rusia, le găsești și în statul major al armatei. În inginerie și în laboratorii lucrează femei, și 30% din muncitorimea științifică pentru agricultură se compune din femei. Jumătate din corporațiunile studentești o alcătuiește sexul feminin.

VIATA DE FAMILIE INLOCUITĂ PRIN TRAIUL COLECTIV SOCIAL

Pe măsură ce se dezvoltă colaborarea socială și politică a femeii, scade rolul ei în conducerea și organizarea gospodăriei — ba am putea zice că relația dintre aceste două e invers proporțională.

Revoluția a înlăturat forma byzantino-patriarhală a vieții de familie rusești, care dănuia de peste 1000 de ani. Această schimbare radicală, adusă de noua legislație, se bazează pe o transformare a vieții individual-familiale într'un trai colectiv social.

După etica sovietelor, rostul familiei constă doar în faptul, ca femeia să nască copii sănătoși. Deci statul preia o parte din responsabilitatea care altminteri ar cădea toată în sarcina părinților.

Fapt e, că încă înainte de a veni pe lume viitorul cetățean, statul are grije de el.

MATERNITATEA E CONSIDERATĂ CA O SLUJBA SOCIALĂ

Iar sănătatea mamei și a copilului îi interesează în de aproape. Femeia muncitoare gravidă capătă concediu două luni înainte și două luni după facere. Femeile cari lucrează în

biurouri, având o muncă mai ușoară de șase ore pe zi, au numai șase săptămâni concediu. În ambele cazuri însă, ele capătă salariul în întregime, plătit de către fondul de asigurare al statului. În afară de această statul achită cheltuielile de spital, medic și moașe. Pentru îngrijirea copilului, se acordă în primele nouă luni o pătrime din leafa mamei. Există căminuri pentru mamă și copil unde femeile își pot petrece cele patru luni de odihnă legal acordate, înainte și după facere.

STATUL ȘI CREȘTEREA COPILULUI

Oficiul sănătății publice controlează toate căminurile unde sunt primiți copii între două luni și trei ani. Când femeia se duce dimineața la lucru, își depune copilul la căminul cel mai învecinat de locuința ei, iar seara la înapoiere îl ia acasă. Legea hotărăște, ca orice mamă să albe dreptul de a lipsi un timp, dela slujbă, peste zi, spre a alăpta sugaciul. Acest timp — o oră și jumătate — este integral plătit.

Când copilul a ajuns la vârsta de trei ani, „Oficiul de educație publică”, preia controlul căminurilor, în care e crescut până la 7 ani. La această vârstă intră la școală și acum statul ia în mână educația și modelajul său politic.

CELE TREI PROPAGANDISTE ALE NOUEI ORGANIZAȚII DE STAT ȘI DE FAMILIE

Sunt D-na Kollontay, care a îndrumat femeile pe căi noi în dragoste și fericire; d-na Krupscaia eclesiastică doctrinici comuniste, care propagă personal ideile decedatului său soț — Lenin — prin cuvântări, cărți, broșuri etc. la milioane și milioane de femei inculte, în cele mai depărlate colțuri ale Rusiei sovietice; dr. Lebedevna, care se străduiește să educe țăranșii, prin înființarea de ambulatorii, clinici, căminuri igienice și să le schimbe mentalitatea în privința rolului lor social.

În multe regiuni femeia mai e considerată de către țărani ca o ființă inferioară și tratată în consecință. Lenin își dădea seama, că drepturile patriarhale ale bărbatului asupra femeii trebuiau curmate și a hotărât să câștige populația feminină pentru ideile sovietice. Știa că programul său economic și politic nu se va putea realiza decât dacă în același timp s'ar produce o schimbare radicală în viața socială și culturală a Rusiei.

IDEILE D-NEI KOLLONTAY

În prima epocă a dominației bolșevice a dat deci d-nei Kollontay misiunea de a nimici principiile fundamentale ale căsniciei țărănilor ruși. Conform crezului bolșevic, femeia trebuia să devie cu totul independentă în familia rusă. Sexul însemna după programul ei, doar o diferență fizică, care nu putea și nu trebuia să con-

teze în nici o împrejurare drept scuză pentru o nedreptăre socială.

Femeile trebuiau să fie economice independente de bărbat, și aveau să-și organizeze viața din acest punct de vedere. După cum femeia și bărbatul respiră același aer și umblă pe același pământ, tot astfel sunt egali în fața muncii și tuturor celorlalte posibilități în viață. Baza vieții de familie nu poate fi decât dragostea și simpatia reciprocă; chestiuni de ameliorare a situației materiale și de asigurare a traiului, care juca un rol important în trecut, la încheierea căsniciilor, nu trebuia să mai existe în noul cămin. Căsătoria din motive de confort personal, a devenit ceva imposibil. Tot astfel trebuie distrusă ideea, cum că misiunea femeii e aceea, de a creia, de a organiza și de a conduce un cămin. Viața de familie egocentrică trebuie să înceteze și să fie pusă pe baza industrială.

Educația copiilor, după ce au trecut de primul an al vieții, trebuie pusă întâi în mâinile unor îngrijitori experimentați, iar apoi copiii urmează să fie încredințați pedagogilor cu rutină.

Aceste idei sunt ale lui Lenin, care le-a expus în felul său. Propagandista le-a tradus într'o limbă populară, în cuvinte pline de entuziasm, care au avut un răsunet puternic în sufletele miilor și milioanele de femei ruse.

EMANCIPAREA FEMEII DELA BUCĂTĂRIE

— De ce vrei să faci din bucătărie biserica voastră? De ce căsătoria să facă din noi niște sclave ale crătiei? Pe când gospodina pierde uneori câte o jumătate de zi, pentru o masă mai îmbelșugată, în „bucătăria industrializată” prepararea ei necesită doar zece minute. Sunt mulți bărbați cari sunt mai buni bucătari decât multe femei, în schimb acesteau au un talent special pentru știință, tehnică sau administrația unor mari întreprinderi.”

Astfel vorbesc femeilor propagandistele doctrinei comuniste.

Problema egalității dintre bărbat și femeie din punct de vedere moral și sexual constituie un punct esențial al programului sovietic.

Amorul liber a devenit o maximă foarte răspândită.

D-na Kollontay declară, că până acum căsătoria nu admitea egalitatea sexelor; întotdeauna a domnit dubla morală. Bărbatul e judecat după succesele sale, femeia după expresia sentimentelor. Până acum, bărbatul era liber să rezolve după bunul său plac chestiile amoroase ce-l preocupau — atât timp cât nu exagera — însă „castitatea și virtutea” erau însușirile după care era judecată femeia în societate.

Opiniile d-nei Kollontay despre noile forme ale căsniciei, ale vieții sexuale și ale moralei, prezintă multe

puncte foarte slabe, dar sunt astăzi adânc înrădăcinate în programul legislativ al sovietelor, care veghiază, ca egalitatea proclamată să nu existe numai pe hârtie.

PREGĂTIREA SOCIALĂ

Femeile ruse sunt bine pregătite pentru posturile înalte ce le ocupă. Există de pildă un mare număr de femei directoare la trusturi industriale. Guvernul numește înadins femei în toate slujbele, spre a le elibera din „robia” gospodăriei.

Sub domnia Zarului existau în Rusia 34 de instituții pentru ocrotirea mamelor și a copiilor. Din 1917 există vre-o trei mii de așezăminte cu acest scop, creiate mai cu seamă de d-na dr. Lebedevna. Aci se desăvârșește o minunată muncă științifică. Femeia simplă din popor învață noțiunile elementare pentru o hranire rațională a copilului său, precum și precepțiile de igienă necesare la creșterea și îngrijirea lui. Opera medicilor și a surorilor de caritate din aceste instituții nimicește cu încetul superstiția, încrederea în leacuri băbești și în descânțece, încă destul de răspândite în popor.

Dar și acest număr de 3000 de instituțiuni e prea puțin îndestulător pentru Rusia, îmi spune d-na Lebedevna. Mai sunt încă regiuni, unde trebuie să bați drumul, cale de zece, cinsprezece kilometri, până să dai de unul din așezămintele noastre.

EDUCAȚIA POLITICĂ

Văduva lui Lenin, d-na Krupskaia, se află în fruntea „departamentului pentru educația politică a adulților” și se străduiește să trezească femeile ruse, adică țărăncile, din letargia lor. Precum înainte de revoluție, fiecare sat din Rusia își avea biserica lui, tot astfel posedă astăzi o așa zisă casă a poporului, care servește pentru întruniri, unde se găsește cărți, reviste, jurnale și unde se pot asculta de două ori pe săptămână audiții radiofonice din Moscova.

— „Dela revoluție”, îmi spune d-na Krupskaia, „am învățat carte pe șapte milioane de oameni. — „Totuș mai avem foarte mult de lucru. Ne lipsesc bani. Inșă guvernul a emis

un program mult mai vast încă pentru emanciparea țărăncii”.

La Moscova s'a înființat un *Cartier general țărănesc*, unde se întrunesc cinezeci de femei, din toate unghiurile Rusiei, spre a asculta prelegeri despre politică și economie, făcându-și însemnări. Ele sunt delegatele. Manifestând în satele lor de origină un interes mai pronunțat pentru chestiuni administrative, economice, etc. au fost special invitate de către guvernul sovietic, să urmeze la Moscova un curs teoretic asupra acestor probleme.

Cursul ține două luni; cheltuielile de circa 200 ruble de persoană, le suportă statul. Abia a terminat un grup cursul, cu examenul de definițivat și se aleg alte cincizeci de delegate. Cu acest chip s'a format o armată de peste un milion de femei, excelente organe administrative la țară. Aceste femei iau parte cu mult zel la toate chestiunile zilei și participă în mod activ la administrația economică și politică a țării întregi.

FEMEIA IN ADMINISTRAȚIE

Douăzeci de mii de femei ocupă posturi de corespondente, și relatează imediat presei orice călcare a legii și orice abuz de care s'ar fi făcut vinovat vre-o funcționar sau vre-o persoană particulară.

În comitetele municipale orașenești 25% sunt femei, la țară ele constituie doar 10%, țărani fiind totuș mai conservatori.

Peste 10.000 femei ocupă astăzi posturi în justiție, funcționând ca judecătore, avocați, portare, etc. 33 de mii sunt funcționare în slujbe mai mici, dar totuș ale statului.

INDUSTRIALIZAREA CĂMINULUI ia proporții tot mai mari. Din cele 200.000 femei muncitoare din Moscova, există prea puține, cari să mai pregătească mâncarea acasă. În schimb, aproape orice slujbaş sau muncitor se duce după ora cinci, când lucrul e terminat, la una din vastele ospătării, înființate de stat. Aci se întâlnesc soții căsătorii și iau masa împreună.

Noile case ce s'au clădit în ultimii ani la Moscova, și aiurea servesc și ele mai mult pentru încurajarea spi-

ritului de viață colectivă, de cât al spiritului individualist al căminului propriu. Majoritatea acestor case ale căror locuințe sunt construite toate după acelaș calapod, posedă un „**CĂMIN SERAL PENTRU COPII**” unde părinții își aduc seara copiii, pornind apoi la întruniri sau la petrecere. Bineînțeles că nu toată Rusia a fost convertită dintr'odată la această nouă concepție despre viața de familie, dar până la un anumit grad, ea se observă pretutindeni. Lenin se fălea, că într'un răstimp de două ani a făcut mai mult pentru femei, decât au putut face guvernele democratice în 130 ani.

Totuș s'au ivit mereu greutăți și probleme, în codexul sovietic al căminicilor. Ultima e.

CHESTIUNEA ALIMENTELOR

Noile legi, rusești, care nu fac nici o deosebire între copiii legitimi și ilegitiți, conțineau un paragraf după care tatăl unui copil ilegitiț e obligat să contribuie cu o sumă la educația acestuia. Văduva lui Lenin, și câțiva din partizanii ei, s'au opus acestui paragraf declarând, că e lignitor și umilitor pentru o femeie, care s'a dat unui bărbat din dragoste, ca mai târziu să trebuiască să l dea în judecată pentru plata alimentelor. Singura soluție ar fi, ca statul să aibe grije de copiii ilegitiți.

Populația Rusiei constând din 65 milioane bărbați M-me Krupskaia propune ca fiecare bărbat să plătească două ruble pe an impozite. Suma de 120 milioane ruble ar fi deocamdată suficientă pentru a da copiilor ilegitiți o educație bună, fără a supune mamele la demersuri umiltoare pe cale judiciară. Până acum nu s'a făcut încă nici o schimbare la legea alimentelor dar propunerea cunoscutei femei politice câștigă din ce în ce mai mulți partizani.

(Anglo-American U. S. Copyright)

Flegmatic

El: Soțul dv. e în adevăr atât de flegmatic?

Ea: Flegmatic e puțin spus. Când îi ia vântul pălăria, rămâne pe loc și așteaptă ca vântul să bată în sens contrariu și să-i aducă pălăria înapoi.

CARMOL — ALINĂ — NEURALGIIILE

„BAGHETA MAGICĂ”

BUCUREȘTI I. — STR. CAROL
No. 9, etaj (Ascensor)

ARTA MAGICĂ MODERNĂ, SCAMATORII
ARTA DE A TE FACE PLĂCUT ÎN SOCIETATE
IO SCAMATORIL APARATE ȘI EXPLICAȚII
SE EXPEDIAZĂ CONTRA LEI 95 — PLUS PORTO
LA COMANDĂ 50% ACONTO.

CEREȚI GRATIS CATALOGUL ILUSTRAT CU
SCAMATORII SENZAȚIONALE ADĂUGĂND
MĂRCI PENTRU RĂSPUNS

Filatella O mică statistică

NUMĂRUL TOTAL AL MĂRCILOR

O CHESTIUNE ce a preocupat ani întregi pe cei mai mari editori de cataloage, a fost calcularea tuturor mărcilor emise, înțelegându-se numărul celor emise iar nu al tirajului.

Cel mai competente editor „Yvert & Co.” editorul vestitelor și reputatelor cataloage a făcut o statistică ce pare a fi cea mai bună. Astfel a vădit următoarele emisii:

Europa	17.089
America	13.519
Africa	12.147
Asia	10.488
Oceania	3.631
	56.874

Țara care emite cele mai multe mărci, a fost găsită Nicaragua, care conduce casamentul cu 1183 bucăți mai mult.

Iată celelalte zece țări ce urmează:

India	1.067
Ungaria	1.035
Columbia	1.020
Turcia	960
Mexic	880
Salvador	819
Italia	728
Austria	707
Equator	660
Statele-Unite	643

Urmează în ordine:

Bengasi	2
Formose	3
Soniennes	3
Kionga	4
Cochinchina	5
Thesalia	5

Fiecare țară în parte a emis următoarele mărci:

Anglia	12.770
Franța și colonii	6.940
Portugalia și colonii	4.383
Spania și colonii	2.193
Italia și colonii	1.994
Germania și colonii	1.837
Belgia, Congo și Ruanda	874
Olanda și colonii	797
Celelalte țări Europa	10.555
Celelalte țări America	10.380
Celelalte țări Asia	3.325
Celelalte țări Africa	597
Celelalte țări Oceania	232
	56.874

Iată deci o clasificare exactă a mărcilor. Albușele cele mai perfecționate au comprimat această statistică.

Ma Publicitate

CUMPAR românești comune cantități. Plătesc avantajos vechi Carol, Jubiliare, Comemorative, Ostape, Satorniul C. T. C. Constanta.

Corespondența cu cititorii

S. ZILBERSTEIN, Bărlad. — Vă rugăm să bine voiti a ne remite o listă a abonaților revistei „Bazarul Filatelic” precum numele acestora ce au produs acel regretabil dezaseru. Vă vom ajuta cu plăcere.

Surzii vor putea auzi?

S'A făcut interesanta descoperire că se poate auzi Radio și fără caschetă ori haut-parleur. Nu cu vre-un nou aparat acustic, ci prin intermediul corpului auditorului.

S'a constatat că trupul omului are proprietățile unui condensator electric și nu de mult, profesorul berlinez Sauerbruck a făcut senzaționala comunicare, că a reușit să înregistreze cu ajutorul unor aparate de radio foarte fine, câmpul electric în jurul unui om, până la distanța de 2 m. de corp. Unele proprietăți electrice ale corpului omenesc, sunt mai de mult cunoscute: Așa fenomenele electrice care acompaniază activitatea musculară și a căror înregistrare și-a găsit întrebuintarea practică în electrocardeo-diagramul care înlesnește diagnoza în boalele de inimă. Apoi fenomenele psychogalvanice de reflex (care cu toate că nu-s încă explicate, își găsesc întrebuintarea în criminalistică, spre a stabili autorii faptelor criminale: presupusul criminal este pus să ție cu mâinile poliții unui circuit electric și i se numesc diferite nume care ar avea legătură cu fapta criminală în chestiune. Experimentatul dacă e vinovat, oricât își menține sângele rece și nu se trădează prin trăsăturile feței influențează totuș aparatele electrice, numai prin reacțiunea gândurilor sale, care sunt în stare să turbure circuitul electric probabil prin o desvoltare de electricitate.

S'a ajuns la convingerea că, trupul omenesc e în stare să transforme curenți electrice de anumită frecvență, de unde acustice. După explicațiile lui Oppenheim, pielea ar juca rolul de membrană. Dacă 2 oameni ating fiecare un capăt al circuitului unui aparat de recepție radiofonică și și alătură urechile, corpurile lor joacă rol de condensatoare rezonante, pielea vibrând în ritmul curentului și undele acustice ce se nasc astfel se aud ca o muzică lentă, în urechi. Dar nu e numai decît nevoe ca persoanele să și apropie urechile, tot așa de bine se aude dacă și alipesc frunțile ori dacă una din ele trece numai cu mâna liberă — presupunând că e bine uscată — pe dinaintea urechii celelalte, bineînțeles, urmând să ție fiecare cu o mână un capăt al circuitului. Experința vor bește însă numai dacă circuitul e foarte puternic, în care caz o neprevădere ar putea avea ca urmare des cărcări periculoase.

Oppenheim mai indică și un alt chip de a auzi radio, care ar înlesni și unei anumite categorii de surzi să beneficieze de miraculoasa invenție: Se ia între dinți o limbă de fier moale care rându-i stă sub influența unui sistem magnetic al unei caschete ori a unui haut-parleur. Undele acustice se transmit prin fierul moale la dinți și mai departe la oasele craniului și prin aceasta la organele interioare de auz. Dacă nervii acestora nu-s distruși, poate auzi chiar și o persoană care nu aude obicnuit, fiindcă sunetele de afară nu pot pătrunde pe calea obicnuită în nervii auditivi din cauza unor defecte ale urechii. În acest chip se aude chiar mai bine dacă se țin astupate urechile. „Se aude mai plastic și fermecător, tot corpul fiind

umplut de muzică” a zis Oppenheim.

Revista de radio-difuziune „Verlag” descrie un sistem prin care surzii pot auzi radio. De asemenea e posibil ca cineva să se facă auzit de un surd, vorbindu-i prin mijlocirea unui simplu aparat de recepție.

Prin cele de mai sus se vede că sublima inovațiune ne mai rezervă surprize foarte frumoase.

Două monumente interesante la Chicago

Orașul Chicago își pregătește serbările centenarului dela înființare.

În cadrul acestor serbări au loc de pe acum tot soiul de festivități. Între altele, pe pietele orașului se ridică mereu noi monumente, care să înfrumusețeze orașul.

Așa, deunăzi, s'a desvelit în mod solemn monumentul „Indienii” executat de sculptorul jugoslav Mestrovic. Monumentul reprezintă un grup de indieni călări pe cai, cu arcurile întinse. Acelaș sculptor va mai efectua și o statuie care va fi ridicată în parcul comunal al orașului. Monumentul „Indienii” este foarte apreciat de criticii de artă.

Alt monument ridicat recent, este și cel închinat memoriei marelui savant francez Louis Pasteur, bacteriologul care a adus atâtea servicii omenirii. La desvelire au participat, între alții notabili americani și francezi, vicepreședintele Dawes și d. Paul Claudel, ambasadorul Franței.

Monumentul, care e în înălțime de 28 de urme și lucrat din marmură italiană, s'a ridicat în partea de vest a teritoriului pe care se afla muzeul de istorie naturală.

În cercul celor prezenți la desvelire, era și d. William T. Lane, primul american pe care-l vindecase Pasteur de turbare. Acesta se imbarcase la 9 Decembrie 1885, pentru Franța și după o vaccinare cu serul descoperit de Pasteur, venise înapoi vindecat.

HIGIENA DENTARĂ
CLINICA ULTRA-MODERNA
BUL. ELISABETA, 17 Etajul I (CAJA RADIVON)
Telefon: 302/38

Plombe

**Extracțiuni
fără durere**

**Denturi în aur,
platină, cauciuc**

**Diagnostic precis
prin Radiografie**

Deschis toată ziua

**INLESNIRI
DE PLATĂ**

Ptiu!... pãii d'aia...

Era într-o seară de iarnă. Zăpada, spulberată de crivăț în văzduh ca o pulbere fumurie învăluind străzile Constanței. Doi indivizi, pripășiți Dumnezeu știe de pe unde, se înapoiau spre casă luminându-și calea lătrăuță cu o lanternă, ce abia își revărsa palidele-rază de lumină în întunericul nopții. Crivățul urla cu putere și viscolul se înțețea din ce în ce mai mult.

Cei doi călători, pășiau din greu prin troienele mari de zăpadă, aprofundându-se pe alocuri picioarele până în genunchi.

Unul din ei era un om înalt, spătos, voinic și nu-i păsa de urgie; celălalt un omuleț mic, pipruiț, ce d'abia își mișca picioarele din loc. Locuiau împreună într-o odaie sărăcăcioasă din marginea orașului împărțindu-și ne-azurile vieții.

Până acasă mai aveau de făcut o bucată bună de drum și viscolul începuse a fi și mai nemilos, sloindu-le aburii răsullării pe sprâncene și mustați.

— „Brel Brel... Strașnic viscol, zise cu gura pe jumătate nea Marin, tovarășului său Costache.

— „Strașnic vere, strașnic”, răspunse acesta ridicându-și gulerul dela coșoc peste urechi.

Ajunseră. În cameră era un ger, de le îngheță sângele în vine.

Costache dărdăia de frig și s'aproppie de sobă, cu toate că sta desul de bine, că focul nu arde.

— „Tii... dar frigul mai e Domne”; bolborosi el pe când dinții îi clănțăneau în gură.

Pentru Marin însă, toate acestea erau floare la ureche. Nu-i păsa nimic de gerul stăpân în odaie.

— „Mă Marine, te rog fă focul, zău așa. O să închețăm de frig aici. Tu nu vezi că nu-i nici-un chip de stat în gerul ăsta? Hai Marine, fă-l te rog!”

— „Lasă nea Costache, lasă. N'avea nici-o grijă. Il fac eu. De foc te plângi? Apoi stai dacă-i așa. Fac eu unul, să se potolească și gerul de afară, nu altceva.

Și Costache ieși puțin în curte, după treburi, mulțumit că la întărcere va găsi foc în sobă și odaia încălzită. Ce-i trece prin cap însă lui Marin?

Ia binisor lanternă încă arzândă, deschide porțile sobei, vară lanternă înăuntru, în h de porțta iar la loc și se trântete în pat, pierzându-se sub invelişul lui.

Când se întoarse Costache de afară și văzu lumină în sobă, era în culmea fericirii. Se desbracă până la cămașă și-și zise mulțumit: — „Hei... așa mai zic și eu”; și văzând pe Marin pierdut sub plapumă s'aproppie de el, îl bătu pe obraz și pe spate și-i zise: — „Bine mă Marine, nu ți-e rușine? În căldura asta te învelești cu plapuma? Se poate una ca asta bre, omule? Nu te știam așa, zău nu te știam”. Dar Marin se făcea că n'auzise, că nu înțelege și stăpânindu-și răsul, nu răspunse nimic.

Costache, după ce-și făcu și el ca orice bun creștin s'anta cruce, se trânti în pat, aprofundându-și capul în pernă cu ochii țintă la lumină

din sobă. Într'un târziu adormi mulțumit, legănându-se în vise.

Incepuse a miși de ziua. Cei doi tovarăși se sculară, dându-și la iveală ochii mici, piliți sub pleoape. Lanterna ardea încă. Acum Costache dărdăia și mai tare, dar, aducându-și aminte par'că de ceva, își aținti privirile spre sobă. Dărdăielile încetară. Se gândea acum la prietenul său de suferință, la inima lui bună — cum are grijă de el, sculându-se de cu noapte ca să-i facă focul. Se deie jos din pat, plimbându-se țanțoș de colo până colo în cămașă.

Acum se văita de prea mare căldură. În cameră era însă un ger de crăpau pe țirele. Dar ce-are aface asta? Este foc în sobă? Este. — Dă căldură soba? Dă. Poți să stai la căldură în cămașă? Poți. Atunci ce mai vreți? N'are dreptate nea Costache? Are. Tot plimbându-se de colo până colo, s'aproppie de sobă, puse mâna pe mânerul porții ei și... trase. Când văzu lanternă vârită înăuntru, rămase ca trăznit.

Dărdăielile începură cu alăta furie încât se cutremurau toate în casă, făcând ca să nu se mai audă furia crivățului, ce urlă ca un scos din minți. Se năpusti ca fulgerul asupra hainelor lui, tăvălite pe ici-colo, se îmbracă cât ai clipi din ochi, apoi, zise necăjit dând din cap:

— Ptiu!... pãii d'aia era așa frig aici neiculiță, d'aia...

Chiril Economu-Doină

O rapire...

S'a unit cu împiegatul
Trenul hoț. Și într'o seară,
Îi răpiră, chiar din ușă,
Fata șefului de gară.

Și plângând amarnic șeful
Vina n'cepe s'o explice:
„Trenu-i hoțul cel mai mare!...
Împiegatul?... E complice...
A. BRUMA

Americana

ALEGERILE

In acest an, s'au înregistrat cu 14.000.000 alegători mai mulți ca în ultima alegere prezidențială.

Numărul femeilor alegatoare a fost foarte mare și interesul lor pentru alegeri mai viu ca la bărbați.

INDIENII ÎN ALEGERI

Cu ocazia recentelor alegeri, ministerul de interne din Washington a anunțat că în acest timp li s'au acordat tuturor indienilor drepturile cetățenești, fără nici o restricțiune. Au participat la alegeri 340.000 de indieni.

Cu prilejul alegerii noului președinte al Americii, indienii au venit pentru prima oară la urne. Drepturile cetățenești s'au acordat până acum numai în cazuri excepționale indienilor și anume numai acelorora, cari au dovedit că sunt capabili să-și conducă singuri afacerile. În anul 1924, această capacitate a fost recunoscută unui mare număr de indieni. Dispoziția se luase însă prea târziu astfel că indienii nu au mai putut participa atunci la alegeri.

Noapte

In clipe de singurditate
Când toate'n jur de mine tac,
Când luna-și picură argintul,
Prin mreaja umbrelor pe lac,

Când dorm zăvoaele-adăncite,
In feeria unui vis
Și toate florile 'n livadă,
De somn potirul și-au închis.

Când a tăcut de mult și graiul
Imbietőarei filomele;
Când pare că se'nchid și ochii
De foc, ai pulidelor stele.

Când din adăncuri fără margini
Adie-a'nfiorării undă
Și sufletu-mi pribeașă încearcă
Pe nesimțite să-l pătrundă.

Atunci, uitat în impietria
Și nemișcarea 'ntregii siri, —
Stau dus cu cugetul la tine —
„Icoana candidiei iubirii!” —

Sunt singura faptură trează
In tot cuprinsul adormit
Și gânduri drugi de reverie,
Tot creerul mi-au conștețit...

Pe prundul apei atipite
Privesc icoana la în gând
Și par'că lămuresc prin haos,
Eterice-ardări saltând.

Un joc fantastic se 'ntrețește,
In umbra nopții viorie;
E dansul iețelor vrăjite,
De razu lunii auriei!

Și-atdă pustiul e'n jurul meu,
Că-mi simt de jule ochii umezi
Și mă înneacă plânsul greu,
Și eu mă simt atdă de singur
Te-as alina ca pe-o minune —
Căci minună de dulce esti;
Dar... când rămâi așa departe,
Putea-vei tu să mă iubești?...
Și toată vraja par'că piere
Când mă gândesc că s'ar putea,
Să vie inima să-ți iure,
Un altul, înaintea mea...
PAUL LIȘTEVEANU Craiova

CUMPARATI DIRECT

Cadouri
interesante

ARGINTARIA
PFORZHEIM
BUCUREȘTI, str. COLEI 6

secțiune specială cu
Cristale Veritabile

Prețurile cele mai eihne
fiind depozit de fabrică

SAL
MAN

Jocurile „Realității Ilustrate“

HAZURI

Joc No. 1 (Cuvinte încrucișate)

(10 p.) de BICĂ PISOSKY-Craiova

1	2	3	4	5	6	7	8	9
10								
11								
12						13		
14			15	16				
17		18		19			20	
21			22			23		
24								25
26								

Orizontal: 1) Ilustru fig.); 10) Dependenți; 11) Personaj din legendele medievale; 12) Piatră prețioasă; 13) Personaj Mitologic; 14) Interjecție; 15) Neturburate (invers); 17) Moș; 19) Literă slavonă; 20) Conjuncție; 21) Ceartă continuă; 24) Privat la călători; 26) Care nu dă pace.

Vertical: 1) Ce ține de arta de a conduce operațiunile militare; 2) Amânați; 3) Nume feminin; 4) A se precipita; 5) Evanghelist, născut la Antiohia; 6) Profitări; 7) Compozitor francez (1773—1830); 8) Mască; 9) Cari fac abuzuri (fig.); 16) Mare lac European (invers); 18) Rege suedez; 20) Filozof spiritual și moralist francez (1826—1887); 22) Personaj Biblic; 23) Liveze (Tr.); 25) Pomadă (Mold. Tr.).

*

Joc No. 2 (America de Sud)

(10 puncte) de VL. CIOBANU

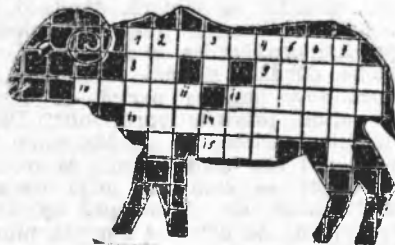

Orizontal: 2) Ființa (fig.); 7) Imperiu roman sub Justinian; 9) Par care sprijinește o plantă; 10) A povesti; 13) Tutun de mestecat (Tr.); 14) Fluviu în Asia; 15) Interjecție; 16) Autoritatea administrativă; 18) Fluviu în Africa; 21) Măsură; 22) Alienate; 24) În zadar; 25) Marea grecească; 26) Unealtă de pânză; 26 a) Măsură de timp.

Vertical: 1) Ridicat în slavă; 2) Popor semitic; 3) Inchipui (presc.); 4) Joc de cărți; 5) Măsură de timp; 6) Pește; 11) Popor vechiu; 12) Preot catolic; 17) Nucă mică; 19) Presat; 20) Joc de copii; 23) Trăsură ușoară.

Joc No. 3 (Berbecul)

(5 puncte) de VL. CIOBANU

Orizontal: 1) Amfiblu; 8) Șiret (fig.); 9) Lucru făcut cu pietriș; 10) Plantă; 12) Buhav; 13) Un fel de marmoră; 15) Incub (Tr).

Vertical: 1) Pământ argilos; 2) Cercuri; 3) Rotulă; 4) Contract; 5) Tron; 6) Econom; 7) Intinzător; 11) Interjecție; 12) Frumos (în Banat); 14) Dar.

Deslegările jocurilor din No. 46, 47, 48 și 49 se primesc la redacție până la 10 Ianuarie 1929. Cel care obține numărul cel mai mare de puncte, prin deslegarea celui mai mare număr de jocuri, va primi un premiu de 1000 lei. Premiul al doilea e de 500 lei; premiul al treilea 300 lei. Următorii șapte deslegători primesc câte un volum din operele autorilor renumiți. De asemenea vom publica numele tuturor deslegătorilor. Premiile se vor distribui la 20 Ianuarie.

Calea Moșlor, 53

Mărindu-și localul anunță Onorata clientelă, că este servită fără așteptare, de către un personal perfect specializat în Tunsori, Ondulațiuni, Manicure, etc.

Nouile premii ale ziarului

„RADIO“

Față de succesul înregistrat, ziarul „RADIO“ oferă grațios cefitorilor și abonaților săi noi premii de mare valoare.

Cești în ziarul „RADIO“ condițiunile de participare. Costul unui exemplar 6 lei.

— Ia te uită la fetița cea: parc'ar fi un băiat. Cum, Doamne, o lasă părinții să se îmbrace astfel.

— Dar... e fiica mea!

— Ah! Ertăți-mă, nu-mi tachipuiam că sunteți tatăl ei!

— Nu, domnule, sunt mama ei!

(London Opinion — Londra)

— Chemat pentru prima dată iau cuvântul la această grupă...

(Le Rire — Paris)

După succesul Zeppelinului nasul „Marianei“ s'a lungit.

(Kladderadatsch—Berlin)

Citiți
„Adevărul Literar“